

Paula Koivuniemi, Laulut Kun Kuolevat

Viesti viimeinen, aivan kuin ois
kun irrallaan rannalla on sulka joutsenen
Poimin sielta sen, ja heitan pois
Niin juuri kun tein kanssain mun nuoren sydämen
Joutsen siipineen paasee ylle veen
koskaan ei sielu toivu entiselleen

Laulut kun kuolevat, kohta uudet syntyä
laulaa en voisi niistä ainuttakaan

Laulu viimeinen silloin mun sois
kun lahdella soutuavan nain kahden joutsenen
Yhtaan siellä en nyt nahda vois
Ne muutti ja tunteissaan myas tunsin muutoksen

Linnut laulamaan saapuu aikanaan
milloinka lauluun taas ma aihetta saan

Laulut kun kuolevat, kohta uudet syntyä
laulaa en voisi niistä ainuttakaan